

R: Alois Kánský vzpomínal že už na gymnáziu nepatřil ke komunistickým odpůrcům a bojovníkům 00:07:56-1 nýbrž k těm, kteří ideologii nevěřili, ale snažili se plnit, co se od nich žádalo 00:08:03-0 a nějak se systémem vyjít, přijmout jeho podmínky a mít klid 00:08:07-6

AK: Když se založil socialistický svaz mládeže, napřed to byl leninský svaz něco..., a teď se tam mělo vstupovat. A co my jsme udělali? A to je doložitelný, v těch materiálech. I v těch spolužácích, někteří z nich jsou dnes velice známí lidé. 00:08:23-8 No my jsme si řekli že tam vstoupíme všichni. Tak celá skutečně škola vstoupila do toho jejich SSM a já jsem se stal předsedou celoškolského výboru. A všichni věděli, že chci být knězem. 00:08:34-2 tak mě volali na městský výbor, pak mi nabídli studium na diplomatické škole v moskvě. Byl jsem v sovětském svazu jako nejlepší, to nás tam bylo asi dvacet, ten předseda svazácké organizace. 00:08:47-2 A furt jsme něco jakoby dělali, furt jsme vykazovali činnost, jo, ale jestli tam bylo pět lidí opravdu přesvědčených, to je správně a to je předvoj komunistické strany, tak by to bylo moc z celé školy. 00:09:00-8

A já který jsem potom šel na kněze jsem podepisoval posudky svazákům, kteří se hlásili na vysoké školy. Samozřejmě všichni byli doporučení, jo. 00:09:10-7 Když jste nebyl v SSM a hlásil jste se na vysokou školu tak to bylo obrovské mínus. Musel jste mít dělnický původ, být v SSM, já nevím pokud ještě někdo mohl být v KSČ z příbuzných 00:09:20-2. Smysl byl v tom, že se navenek udělalo něco, co ten režim kvitoval s povděkem, to je výborná škola, tam jsou svazáci, tam to je zocelený. Oni měli čárky, tidletí se dostávali na vysokou školu, já nevím, co je na tom, co mám ještě víc vysvětlovat. 00:09:37-5